

и само за свое-то си наслаждение, а малко
 ры е грижа за характеръ-тъ, кого-то иматъ.
 Но Евангелие-то ны учи най повече, че гла-
 вна-та цѣль Божія е да произведе въ насъ
 промѣненіе на нашъ-тъ характеръ, нежели
 на состояніе-то. Наистина то ся благодари
 въ благополучіе-то на свои-ты люды, но още
 повече въ святость-та имъ. Така причина-та
 на Христовы-ты страданія, дума Писаніе-то,
 бѣше, да освати и очисти црква-та си,
 за да бжде славна безъ осквърненіе, или
 порокъ, или друго такова, и да бжде свя-
 та, и непорочна (Ефес. 5; 25—27), и да
 очисти совѣсти-ты наши отъ мрътвы-ты
 дѣла, за да можемъ да служимъ живому
 Богу (Евр. 9; 14). Воля-та Божія е освяще-
 ніе-то ни (1. Солун. 4; 7), и цѣль-та на из-
 браніе-то е да бждемъ святи, и непорочни
 отъ предъ му съ любовь (Ефес. 1; 4), и о-
 ния кои-то бѣха нѣкога отчюждени, и врази
 съ помышленіе-то въ лукавы дѣла, ся при-
 мириха чрезъ Христова-та смърть, за да
 предстанатъ предъ него святи, и непорочни,
 и неповинни (Кол. 1; 21, 22). Тука сичко-
 то дѣло на избавленіе-то ся представлява,
 като че главна-та му цѣль е освобожденіе-
 то челоуѣческо отъ грѣховно-то поработче-
 ніе, щото да иматъ ревность къмъ добро-то;
 и какво повече може да рече нѣкой за да
 похвали добры-ты дѣла?